

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Spratkem, Ph.D., ve věci

žalobce: **U. G.**
státní příslušnost Mongolsko
zastoupený Mgr. Tomášem Císařem
advokátem sídlem Vinohradská 22, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlím Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. CPR-32343-6/ČJ-2018-930310-V243 ze dne 13. 6. 2019, ve věci správního vyhoštění,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 1. 7. 2019 domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. CPR-32343-6/ČJ-2018-930310-V243 ze dne 13. 6. 2019, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje – odboru cizinecké policie č. j. KRPT-68652-62/ČJ-2018-070022 ze dne 3. 9. 2018; prvostupňovým rozhodnutím bylo žalobci uloženo správní vyhoštění z území členských států Evropské unie a doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států EU, byla stanovena na 16 měsíců. Doba k vycestování z území ČR byla stanovena do 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí.
2. Žalobce v žalobě uvedl, že skutkový stav nebyl dostatečně zjištěn, uložené opatření je nepřiměřené, a to zejména s ohledem na dopady do soukromého a rodinného života žalobce; dále je dle žalobce nedostatečně odůvodněna výměra uloženého správního vyhoštění a nebyl správně zjištěn stav věci, pokud jde o možnost vycestování žalobce. Tyto okolnosti způsobují nezákonnost napadeného rozhodnutí.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 16. 7. 2019 navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost. Odkázal na obsah napadeného rozhodnutí a prvostupňového rozhodnutí.
4. K jednání dne 4. 9. 2019 se strany s omluvou nedostavily.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Ze spisového materiálu soud zjistil, že žalobce byl dne 20. 3. 2018 u restaurace Šatlava v Ostravě zajištěn policií, neboť bylo zjištěno, že nemá žádné vízum opravňující ho k pobytu na území ČR. Téhož dne bylo zahájeno řízení o správním vyhoštění a správními orgány bylo zjištěno, že žalobce pobývá na území ČR bez víza, ačkoli již rozhodnutím č. j. KRPA-178031-14/ČJ-2016-000022 ze dne 10. 5. 2016 byl vyhoštěn z EU na 6 měsíců. Žalobce ve vyjádření ze dne 5. 5. 2018 poukázal na to, že v EU bydlí jeho rodina a na území Mongolska toliko jeho nepřímí příbuzní; v podání z 18. 8. 2018 poukázal na svou plnou integraci do české společnosti a absenci rodinného i materiálního zázemí v Mongolsku. Dne 24. 7. 2018 byl žalobce vyslechnut; uvedl, že do ČR přijel roku 2008 jako student, na území ČR má matku, sestry a přítelkyni; k dalším otázkám se odmítl vyjádřit. Dne 25. 7. 2018 bylo Ministerstvem vnitra vydáno kladné stanovisko ohledně možnosti vycestování žalobce do Mongolska. Prvostupňové rozhodnutí ze dne 3. 9. 2018 bylo doručeno zástupci žalobce téhož dne. Blanketní odvolání bylo podáno dne 12. 9. 2018; doplněno bylo podáním ze dne 1. 10. 2018; odvolací námitky z podstatné části kopírují námitky v nyní projednávané žalobě. Dne 3. 5. 2019 bylo Ministrem vnitra vydáno potvrzující závazné stanovisko k možnosti vycestování žalobce. Odvolání bylo zamítnuto dne 13. 6. 2019 napadeným rozhodnutím.
7. Podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 9 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen

„ZPC“), policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na 5 let, porušuje-li cizinec opakovaně právní předpis, je-li vydání rozhodnutí o správním vyhoštění přiměřené porušení tímto předpisem stanovené povinnosti, nebo maří-li výkon soudních nebo správních rozhodnutí.

8. Podle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 ZPC policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na 3 roky, pobýval-li cizinec na území bez víza, ač k tomu není oprávněn, nebo bez platného oprávnění k pobytu.
9. Podle § 179 odst. 1 ZPC vycestování cizince není možné v případě důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu tam hrozilo skutečné nebezpečí.
10. Pokud se týče žalobních námitek, je třeba předně ke všem souhrnně uvést, že tyto mají svůj předobraz v námitkách odvolacích, jež byly v napadeném rozhodnutí vypořádány, a soud se s tímto vypořádáním ztotožňuje.
11. Pokud se týče námitky nenáležitosti zjištění skutečného stavu věcí, pak v obecné rovině soud konstatuje, že ve správním řízení byly zjištěny všechny skutečnosti rozhodné pro výrok, jakým bylo ve věci rozhodnuto. Je pravdou, že správní orgán je v řízení vedeném *ex offo* povinen zjišťovat okolnosti svědčící jak v neprospěch, tak i v prospěch toho, komu je povinnost ukládána. To ovšem neznamená, že by se správní orgán měl proměnit v detektivní kancelář za situace, kdy žalobce, ač podrobně tázan na jednotlivé aspekty svého soukromého a rodinného života, výslovně odmítl poskytnout odpovědi. Ostatně ani v žalobě nijak nekonkretizuje skutečnosti, které by svědčily v jeho prospěch, a byly by žalovaným či prvostupňovým orgánem pomínuty.
12. K otázce přiměřenosti uloženého opatření soud předně připomíná, co uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 2 Azs 210/2017-57 ze dne 9. 1. 2019 – a sice, že pobyt na území ČR není samozřejmostí, na kterou má bez dalšího kdokoli právo; o to více je třeba, aby si cizinec takové možnosti vážil a žil v souladu s pravidly, která v ČR platí. Je pravdou, že žalobce se správním orgánem spolupracoval a pobýval na území ČR již dlouhou dobu; nicméně je třeba vidět reflex těchto okolností právě v uložení doby vyhoštění při spodní hranici zákonné sazby, která může činit až 5 let.
13. Pokud se týče soukromého života žalobce, bylo řádně vyhodnoceno vše, co žalobce uvedl a co bylo úředně zjištěno – tedy vazby na zletilé příbuzné na území ČR, u nichž ani nebyl hlášen k trvalému pobytu. Je třeba zdůraznit, že v případě žalobce již měly správní orgány co do činění se speciální recidivou; soud podotýká, že za obdobných situací při vážení soukromých zájmů na straně cizince a veřejného zájmu na straně státu správní soudy akceptují i vyhoštění při existenci rodinného života cizince s manželem a nezletilými dětmi (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Azs 28/2015-24 ze dne 23. dubna 2015).
14. Pokud se týče nemožnosti vycestování cizince, soud podotýká, že správní orgány si opatřily závazná stanoviska k posouzení podmínek dle § 179 ZPC. Tato stanoviska

podléhají soudnímu přezkumu při přezkoumání rozhodnutí o uložení správního vyhoštění (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Azs 114/2015-38 ze dne 27. 1. 2016, publ. pod č. 3393/2016 Sb. r. NSS), nicméně žalobce se omezuje ve vztahu k uvedeným stanoviskům na zcela obecné výtky neaktuálnosti a neřádného zhodnocení situace. Takto formulované výtky neumožňují věcný přezkum závazných stanovisek, která *prima facie* nejsou ani neaktuální (byla opatřena těsně před vydáním rozhodnutí obou stupňů) ani nedostatečná (zvláště za situace, kdy konkrétně ke svým poměrům v Mongolsku žalobce ničeho neuvedl).

15. Z těchto důvodů soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnul.
16. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy procesně úspěšnému žalovanému v tomto řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 4. září 2019

JUDr. Daniel Spratek, Ph.D.
samosoudce